

ДО

ПЛОВДИВСКИ УНИВЕРСИТЕТ
„ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ”

СТАНОВИЩЕ

*от д-р Жасмин Попова, професор по международно право и международни отношения в Пловдивския Университет "Паисий Хилендарски",
член на научното жури за конкурс за заемане на академичната длъжност "доцент" по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки; професионално направление 3.6. право (Международно частно право) за нуждите на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски”, Катедра „Международно и сравнително право“*

Уважаема госпожо Председател,
Уважаеми членове на научното жури,

В съответствие с нормативната уредба на Закона за развитие на академичния състав в Република България и актовете по неговото приложение, целта на настоящото становище е даде съвкупна оценка на научно-изследователската и учебната дейност на главен асистент д-р Димитър Деков като единствен участник в конкурса за заемане на академичната длъжност "доцент" за нуждите на ПУ „Паисий Хилендарски”, обявен в ДВ бр.46 от 09.06.2017г.

След обстояното представяне на главен асистент Димитър Деков от председателя на журито не считам за необходимо да излагам факти и обстоятелства, свързани с неговото професионално развитие и израстване, отразени коректно в представените автобиографични и служебни справки. Все пак не мога да не отбележа като особено позитивен факт активното му и всеотдайно участие и ангажираност в живота и дейността на Катедра“Международно и сравнително право“ като неин дългогодишен секретар, както и компетентното му представяне при провеждане на семинарни занятия и изнасянето на лекции по различни дисциплини – МЧП, ПЕС , МП на студенти в редовния и задочен курс на обучение.

В този контекст, позволете ми, уважаеми членове на журито, в качеството ми на дългогодишен колега в ПУ „Паисий Хилендарски” и ръководител на неговата Катедра по международно и сравнително право в продължение на 4 години, който отлично познава преподавателската работа и научното развитие на гл. асистент Димитър Деков от момента на постъпването му на работа в Юридическия факултет на ПУ през 2004г., да изразя удовлетворението си от представената кандидатура - както по отношение на цялостната учебно-преподавателска дейност, така и по отношение на научно-изследователската продукция и в частност научните трудове, представени за участие в настоящия конкурс.

Очевидно обемът на едно становище не позволява обстоен анализ на монографията и на останалите представени публикации на д-р Деков, поради което ще се ограничи до обобщен коментар на научната продукция, включващ отбелязване на някои приносни елементи.

Хабилитационният труд, с който главен асистент Деков участва в настоящия конкурс, третира проблемите на средствата за колективна защита на потребителите в рамките на ЕС и на България, с акцент върху основополагащите за МЧП право въпроси на компетентния съд и приложимото право, и е първият цялостен опит за правен анализ на тази проблематика у нас.

Достойнство на монографията, структурирана в седем раздела, е, че в един сравнително ограничен обем успява да проследи, изложи и анализира по прегледен и ясен начин историческото развитие и действащия режим, проблемите, достойнствата и недостатъците както на международноправната уредба – в частност американския модел на колективни иски, така и на европейския (ниво ЕС и отделни държави членки – Германия, Обединеното Кралство, Франция и Австрия) и националния правен модел на защитата на потребителите.

В структурно отношение трудът се състои от съвсем кратък предговор, в който авторът дефинира темата и целта на изследването, въведение – в което изяснява контекста – глобализацията, която влияе върху положението на потребителите и седем раздела, които са посветени на същностните елементи на темата. Всеки раздел приключва във своеобразно заключение, което – без експлицитно да е дефинирано като такова – съдържа обобщен анализ на авторовите виждания, прогнози и предложения.

Като част от приносните моменти в труда бих отбелязала: коментарите по транспонирането на Директива 22/2009 в държавите членки, вкл. в България; изясняване на приложното поле на

Директива 98/27 на ЕО; тълкуването на понятието „колективни интереси на потребителите“ в българското право; представянето на юриспруденцията на българските съдилища по искове по Директива 22/2009, констатираната необходимост от обработка и анализ на националната съдебна практиката по дела за преустановяване на нарушенията на колективни интереси на потребителите на европейско равнище, сравнителноправните анализи на регламентацията в отделни европейски държави, обосновката на нуждата от по-голяма хармонизация и разширяване на приложното поле на директивата за всички правила за защита на потребителите, както и от създаването на цялостна европейска ускорена процедура за преустановяване на нарушения, и на ефективен процесуален механизъм в рамките на ЕС за обезщетение на вредите, претърпени от потребителите, въвеждането на механизъм за колективна защита на потребителите. Приносни моменти се съдържат и в изводите, свързани с критичния анализ на глава 33 ГПК, в която не е въведена обща (хоризонтална) система за колективна защита, предоставяща възможност на частни физически и юридически лица да завеждат искове за обезщетения за вреди.

Книгата е предназначена за широка аудитория и несъмнено ще бъде полезно четиво както за професионалисти в материята на закрилата на потребителите, така и за всички, които се интересуват от съвременните международни отношения и проблемите на регионалната и международната сигурност.

Освен разглежданата монография д-р Деков участва в конкурса с още 4 публикации, посветени на картелното право, характерът на договора за доброволна делба, нелоялните търговски практики към потребители в юриспруденцията на Съда на ЕС.

Позитивна оценка заслужава широкото ползване и анализиране на голям обем относими към изследваната проблематика решения на Съда на ЕС, на българските съдилища, както и на съдебна практика от отделни държави членки и САЩ.

Методиката на изследването, която откриваме както в монографията, така и в другите научни публикации на д-р Деков, включва сравнителноправния, нормативния, телеологическия и системния подход. Стилът на авторът е достъпен, текстовете - прегледно представени. Ползваните произведения на български и чужди автори са цитирани коректно, а приложенията към монографията, съдържащи цитираните нормативни и ненормативни актове, както и съдебната практика, анализирани в монографията, са полезен извор на информация по темата.

Въз основа на гореизложеното и като имам предвид нормативно определените критерии и показатели за заемане на академичната длъжност "доцент", си позволявам да формулирам следното **заключение**:

Кандидатурата на главен асистент д-р Димитър Деков отговаря на условията и изискванията, предвидени в чл.29 от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) , чл.76 от Правилника на ПУ"Паисий Хилендарски" и допълнителните критерии, съдържащи се в решения на ФС на ЮФ от 2012 и 2013г. за развитие на академичния състав за заемане на академичната длъжност "доцент".

Като преценявам съвкупно успешната преподавателска дейност с висока натовареност , покриваща различни дисциплини, сериозната работа със студенти , осъществената научно-изследователска дейност- монография и статии, посветени на актуални и практически значими теми и съдържащи приносни елементи, коректно посочени в приложената справка, както и отговорното изпълнение на функциите на секретар на Катедра „Международно и сравнително право” , в качеството ми на член на научното жури по чл.29а от ЗРАСРБ, давам **ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА** на кандидатурата на главен асистент д-р Димитър Деков за заемането на академичната длъжност " доцент" по международно частно право за нуждите на Пловдивския Университет „Паисий Хилендарски”.

Предлагам на уважаемото научно жури да вземе единодушно решение да предостави на Факултетния съвет на Юридическия факултет на ПУ“ Паисий Хилендарски“ мотивирано предложение за избора на д-р Димитър Деков за длъжността „доцент“.

София, 7 ноември 2017г.

